

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji C(2019) 6390 final z dnia 4 września 2019 r., odmawiającej rejestracji proponowanej europejskiej inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „Ensuring Common Commercial Policy conformity with EU Treaties and compliance with international law” (Dz.U. 2019, L 241, s. 12), skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych oraz art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. 2011, L 65, s. 1) w zakresie, w jakim Komisja przeznaczyła proponowaną inicjatywę obywatelską.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 211/2011 w zakresie, w jakim Komisja uchybiła obowiązkowi uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 211/2011 w zakresie, w jakim Komisja uznała, że działanie przewidziane w proponowanej inicjatywie obywatelskiej może zostać podjęte jedynie na podstawie art. 215 TFUE, podczas gdy działanie to wyraźnie wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 211/2011 w zakresie, w jakim Komisja nie uwzględniła innych podstaw prawnych, z którymi proponowana europejska inicjatywa obywatelska jest w oczywisty sposób związana, a mianowicie art. 43 ust. 2 TFUE i art. 114 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2019 r. – Bennahmias/Parlament

(Sprawa T-798/19)

(2020/C 45/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Skarżący: Jean-Luc Bennahmias (Marsylia, Francja) (przedstawiciele:

adwokaci J.M. Rijkers, J.L. Teheux i M. Ganilsy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 2019–1599 nakazującej zwrot kwoty 29 806 EUR;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji ze względu na to, że rozumowanie sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego jest dwuznaczne, ponieważ nie wskazano w niej, dlaczego przedłożone dokumenty nie stanowią dowodów wykonywania pracy.
2. Zarzut drugi, dotyczący błędu w ocenie w zaskarżonej decyzji ze względu na to, że okoliczności faktyczne ustalone przez sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego są niedokładne.

3. Zarzut trzeci, dotyczący odwrócenia ciężaru dowodu. W tym względzie skarżący jest zdania, że nie musi przedstawiać dowodu wykonywania pracy przez jego asystenta parlamentarnego, lecz – przeciwnie – to Parlament powinien wykazać odmienne okoliczności.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim przy ustaleniu kwoty żądanej od skarżącego założono, że asystent parlamentarny nigdy nie pracował dla skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2019 r. – Bennahmias/Parlament

(Sprawa T-799/19)

(2020/C 45/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Skarżący: Jean-Luc Bennahmias (Marsylia, Francja) (przedstawiciele:

adwokaci J.M. Rijkers, J.L. Teheux i M. Ganilsy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 2019–1598 nakazującej zwrot kwoty 15 105 EUR;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji ze względu na to, że rozumowanie sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego jest dwuznaczne, ponieważ nie wskazano w niej, dlaczego przedłożone dokumenty nie stanowią dowodów wykonywania pracy.
 2. Zarzut drugi, dotyczący błędu w ocenie w zaskarżonej decyzji ze względu na to, że okoliczności faktyczne ustalone przez sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego są niedokładne.
 3. Zarzut trzeci, dotyczący odwrócenia ciężaru dowodu. W tym względzie skarżący jest zdania, że nie musi przedstawiać dowodu wykonywania pracy przez jego asystenta parlamentarnego, lecz – przeciwnie – to Parlament powinien wykazać odmienne okoliczności.
 4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim przy ustaleniu kwoty żądanej od skarżącego założono, że asystent parlamentarny nigdy nie pracował dla skarżącego.
-